

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1266

гр. София, 02.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в закрито заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **1176** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.чл.145 и сл. АПК вр. с чл.166 от АПК.

Образувано е по жалба на Х. М. Ф.- гражданин на Афганистан срещу Заповед № 5386-16/12.01.2024 година на ЗА НАЧАЛНИК СЕКТОР „МИГРАЦИЯ“ ПРИ ОД НА МВР- ПЛОВДИВ- ИНСПЕКТОР, с която е наложена ПАМ „Връщане“ до страна на произход – Афганистан спрямо чужденеца Х. М. Ф.- гражданин на Афганистан.

В жалбата е заявено искане за спиране изпълнението на заповедта на основание чл.166 от АПК.

Настоящият съдебен състава намира искането за спиране изпълнението на заповедта за процесуално допустимо, а разгледано по същество- за неоснователно. Съображенията за това са следните:

Съгласно [чл. 44, ал. 3 от ЗЧРБ](#) заповедите за налагане на принудителни административни мерки се изпълняват след влизането им в сила, освен ако органът, издал заповедта, е допуснал предварително изпълнение. В [чл. 44, ал. 4, т. 3 от ЗЧРБ](#) е предвидено незабавно изпълнение на заповедите за експулсиране, с изключение на случаите, когато са издадени на основание сериозна заплаха за обществения ред.

Фактът, че законодателят е посочил, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл.166, ал.4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл.166, ал.2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС. Това е така, защото макар предварителното изпълнение на Заповед № 8121К-12686/01.11.2022 година, да не е допуснато с разпореждане на издалия я орган по чл.60, ал.1 АПК.Искането за спиране има годин предмет, без произнасянето по него да е изключено от изрична

законова забрана за такъв съдебен контрол. Искането е подадено е лице, което е адресат на заповедта, налице и жалба срещу самата Заповед за налагане на ПАМ“Връщане“ до страна на произход Афганистан, което от своя страна обуславя и легитимацията на оспорващия по чл.166, ал.4 АПК да претендира спиране на незабавното ѝ изпълнение.

Предпоставките за спиране са визирани в чл.166 от АПК и касаят няколко хипотези. По принцип,оспорването спира изпълнението на административния акт. По изключение,при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. По силата на чл.166,ал.4 от АПК,допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2/ пред каквото хипотеза сме изправени. От анализа на правните разпоредби и видно, че съдът може да го спре във всяко положение на делото до влизане на решението в сила съгласно чл.166, ал.4 вр. ал.2, изр.1 АПК - подадено едновременно с жалбата, искането за спиране не е недопустимо и поради просрочие.

За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл.60, ал.1 АПК, в случаите по чл.166, ал.4 АПК законодателят е този, който нормативно презюмпира наличието на една или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл.166, ал.1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл.44,ал.8 от ЗЧРБ по силата на изрична законова разпоредба- чл.44,ал.3 от ЗЧРБ не са незабавно изпълняеми, а след влизането им в сила, освен ако органът е допуснал предварително изпълнение по реда на чл.60 от АПК.

В конкретния случай видно от самата Заповед е, че, административният орган е допуснал с изрично Разпореждане предварително изпълнение на заповедта, което обаче не е влязло в сила, а напротив- подадена е съединена жалба както срещу Заповедта за налагане на ПАМ “ Връщане“ до страна на произход- Афганистан, така и срещу Разпореждането за допуснато предварително изпълнение на Заповедта ,като съдът с Определение, постановено на 02.02.2024 година раздели двете производства,

които са различни,разглеждат се по различен ред, което води до извод, че не е налице влязло в сила Разпореждане за допуснато предварително изпълнение на Заповедта за налагане на ПАМ“ Връщане“ до страна на произход. Наред с това , оспорващият не сочи никакви вреди, които биха настъпили от предварителното изпълнение- по вид, размер, вероятност от настъпването им, същественост и поправимост. Освен неуточнени, те са и неустановени, което от своя страна води до извод ,че вредите / неясно какви/ не са нито значителни и/или трудно поправими, за да обусловят спиране изпълнението на Заповедта за налагане на ПАМ“ Връщане“ до страна на произход Афганистан, които да засягат или накърняват негов личен интерес, който е със същата или по-висота степен на важност от тази на обществения интерес да се осигури изпълнението на Заповедта за връщане.

Воден от гореизложеното и на основание чл.166,ал.4 АПК, вр. с чл.44,ал.3 от ЗЧРБ, Административен съд София- град

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕ ЗА СПИРАНЕ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА Заповед № 5386-16/12.01.2024 година на ЗА НАЧАЛНИК СЕКТОР „МИГРАЦИЯ“ ПРИ ОД НА МВР- ПЛОВДИВ- ИНСПЕКТОР, с която е наложена ПАМ „ Връщане“ до страна на произход – Афганистан спрямо чужденеца Х. М. Ф.- гражданин на Афганистан.

НА основание чл.138,ал.1 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

Определението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 7 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК

СЪДИЯ: